

i forbindelse med sagen fra Randers Kommune, hvor der blev rejst spørgsmål, om Randers Byråds mulighed for at afsætte borgmesteren. Jeg skal dog i den forbindelse – uden i øvrigt at komme ind på denne sag – bemærke, at der ikke var et byrådsflertal bag et sådant mistillidsvotum til borgmesteren i Randers.

Der er efter de gældende regler mulighed for at afsætte en borgmester, hvis han eller hun groft eller gentagne gange vægrer sig ved at udføre sine opgaver. Det er således ikke korrekt, når SF anfører, at borgmestre ansvarsfrit kan forvalte deres administrative rolle, som de vil.

Når der for borgmesteren som udgangspunkt gælder en regel om uafsættelighed i funktionsperioden, skyldes det, som forslagsstillerne også er inde på i bemærkningerne til forslaget, først og fremmest hensynet til ro og kontinuitet i den kommunale forvaltning. Borgmesteren varetager centrale funktioner i kommunestyret, bl.a. koordination af den kommunale forvaltning, og det er af stor betydning for effektiviteten i varetagelse af disse funktioner, at der ikke i løbet af en funktionsperiode kan opstå uro om borgmesterposten.

Det gælder ikke mindst i forhold til varetagelse af den administrative ledelse. Dette kommer af, at den videre adgang til at afsætte borgmesteren vil kunne misbruges og anvendes som pression over for en borgmester, der er valgt på grundlag af en konstitueringsaftale mellem flere partier. Der vil også i kommunalbestyrelsens funktionsperiode kunne opstå nye grupperinger, der vil kunne danne grundlag for nye konstitueringsforhandlinger.

En afsætningsmulighed vil endvidere kunne føre til, at der fra oppositionens side rettes angreb på borgmesteren med forslag om afsættelse. Det vil være en u hensigtsmæssig måde at kunne påvirke kommunalbestyrelsens møder og hindre effektiviteten i kommunalbestyrelsens virksomhed.

I SF's beslutningsforslag er det anført, at en borgmester alene skal kunne afsættes, når han eller hun har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative leder. Men kommunalbestyrelsens afgørelse om afsættelse af en borgmester vil naturligvis i realiteten altid blive en politisk afgørelse, naturligvis. Der vil altid være forskellige opfattelser af, om en borgmester er egnet til at lede den kommunale administration. Dertil kommer, at de

kommunale tilsynsmyndigheder vil have meget svært ved at efterprøve, om en borgmester er uegnet til at varetage funktionen som den øverste daglige leder af administrationen.

Det vil således være forbundet med væsentlige problemer at gennemføre så gennemgribende ændringer i den kommunale styrelseslov som foreslået af SF og af Dansk Folkeparti.

I forbindelse med behandlingen af SF's beslutningsforslag i Folketinget for 1 år siden, altså i april 1998, sagde jeg, at der ikke på daværende tidspunkt var tilstrækkeligt grundlag for at ændre styrelsesloven som foreslået. Jeg sagde også, at regeringen ville være villig til at drøfte det spørgsmål med de kommunale organisationer, hvis der senere måtte opstå grundlag for det.

Efter regeringens opfattelse er der ikke siden april 1998 opstået behov for at ændre eller nærmere drøfte problemstillingen. Regeringen kan derfor ikke støtte de to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Indenrigsministeren nævner, at der i den sag fra Randers, som er baggrunden for, at forslaget er blevet aktuelt og bliver genfremsat, ikke var et flertal for at stille et mistillidsvotum til borgmesteren.

Jeg vil spørge indenrigsministeren, om det vil sige, at den nuværende styrelseslov faktisk åbner mulighed for, at man i den sag kunne anvende den, og at det kunne indebære, at borgmesteren måtte gå efter et mistillidsvotum.

Skulle jeg forstå det sådan, da ministeren sagde, at en borgmester kan drages til ansvar, at vi faktisk med den nuværende styrelseslov har de regler og de muligheder, så man rent faktisk kunne have gennemført et mistillidsvotum i den aktuelle sag i Randers?

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg går ud fra, at når SF og Dansk Folkeparti beder om at få en ændring, er de klar over, at det kan man naturligvis ikke. Jeg nævnte kun dette eksempel som et eksempel på, at selv dér, hvor man bruger eksemplet, kunne man ikke efter Dansk Folkepartis forslag, som er det skrappeste, have gjort det. Men man kunne heller ikke efter SF's, og det tror jeg at fru Anni Svanholt udmærket ved i forvejen.